

[Undervisningsministeren.]

gymnasieloven — det skal jeg nok komme tilbage til, når vi får lovforslaget til behandling her i salen — og det er spørgsmålet om den frie adgang.

Det vil stadig væk blive fremsat som et forslag om en fri adgang til gymnasiet. Det, der har været diskuteret, er, om en sådan ordning kunne træde i kraft, før den skulle træde i kraft ifølge den nye folkeskolelov, altså før 1978, og det er det, jeg går ud fra averterne og radioavisen har omtalt i dag. I øvrigt konstaterede jeg en lille enighed imellem fru Gerda Møller og mig omkring smidigheden, og det var dagglædeligt, synes jeg.

Så var der endelig punkt 7, hvor fru Gerda Møller mente, at der burde være en stærkere indflydelse fra arbejdsmarkedets parter også på målsætningen. Det er jeg uenig i. Jeg mener, det er vigtigt, at folketinget fastlægger målsætningen og så i øvrigt inddrager arbejdsmarkedets parter, således som det også er foreslået i punkt 7.

Fru Kristine Heltberg havde nogle positive bemærkninger om intentionerne bag forslaget, og dem takker jeg for. Her var også nogen betænkelighed omkring centraliseringstankerne, hvor jeg måske er lidt usikker på, hvad det egentlig gik på, specielt henvisningen til folkeskoleloven. Men som sagt til den socialdemokratiske ordfører, så ser jeg gerne, at vi kommer tilbage til dette punkt i folketingets undervisningsudvalg.

Det glædede mig, som jeg startede med at sige det, at hr. Chr. Christensen havde hæftet sig ved indledningen også til dette beslutningsforslag, og jeg er også glad for, at kristeligt folkeparti mente, at det var væsentligt at få drøftet forslaget videre i undervisningsudvalget.

Hr. Chr. Christensen stillede nogle spørgsmål. Et af dem lød, om man ønskede den traditionelle gymnasieuddannelse aflivet. Hertil vil jeg godt sige, at det er der ikke lagt op til i dette forslag. Der er lagt op til, at vi på dette område skal gøre nogle flere erfaringer, og der er lagt op til, at det ikke er givet, at den gymnasieuddannelse, vi har i dag, er den bedst tænkelige, men på den anden side er der heller ikke gjort op med den. I det hele taget vil jeg sige omkring dette beslutningsforslag, at det er jo karakteriseret ved, at man må indrømme, at vi ved meget lidt om, hvordan vi hensigts-

mæssigt laver en struktur for de 16-19-årige, og at vi på dette område har brug for at gøre nogle erfaringer.

Bemærkningerne om de private skoler forstod jeg ikke. Det er muligt, vi kan vende tilbage til det i undervisningsudvalget. Jeg har svaret vedrørende EFG-uddannelserne.

Hr. Freddy Madsen var også glad for, at der var taget et initiativ, selv om det måske var så som så med enigheden omkring de enkelte punkter. Jeg hæftede mig ved problemerne omkring restgruppen og specielt ved, at hr. Freddy Madsen trak også drengepigeproblemet frem, som også jeg finder væsentligt, og som jeg håber vi kan komme tilbage til i udvalget.

Så vil jeg godt bekræfte, at det faktisk er rigtigt, hvad der står i forslaget, nemlig at socialdemokratiet ikke går ind for enhedsskolen, og hr. Freddy Madsen spurgte: hvad vil man så i stedet for? Jeg har her netop tilkendegivet, at jeg mener, vi faktisk ved for lidt om, hvilken struktur der vil være hensigtsmæssig for dette uddannelsestrin, og derfor må vi have gjort nogle erfaringer.

Hr. Erhard Jakobsens indlæg forstod jeg ikke rigtig, så det skal jeg lade være med at kommentere.

Hr. Sigsgaard fremførte det ofte fremførte argument fra VS' side, nemlig at ministeren havde jo dog ellers gjort sig så stor umage for at nærme sig de borgerlige partier, og nu havde ministeren ikke fået megen taknemlighed. Det kunne godt være, at hr. Sigsgaard skulle prøve at bedømme det som et socialdemokratisk udspil i stedet for at sidde og tænke på, hvad et VS-udspil ville have været.

Jeg mener ikke, at der i dette forslag bliver lagt op til en fortsættelse af den traditionelle skole, og det mener jeg mange af principperne tyder på at der ikke bliver. På den anden side vedkender jeg mig også, at der ikke er taget stilling. Det er ikke sådan, at man med dette forslag vil kunne sige, at man fortsætter eller afliver den ene eller den anden form.

Så skal jeg også undlade de store ideologiske diskussioner om, hvem der administrerer hvad, og hvad der i virkeligheden kommer ud af de metoder, man mener man skal anvende i et kapitalistisk samfund. Det kunne vi sikkert få meget ud af ved en anden lejlighed.